

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w III Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Dorota Biernikowicz

Protokolant: protokolant sądowy Marta Borowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu – Michała Moczyńskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 czerwca 2018 roku

sprawy o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego:

J. J. (1) (J. J. (2)), syna S. i J. z domu K., urodzonego w dniu (...) w R.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. **Sądu Rejonowego w Kępnie** z dnia 26 listopada 1984 r., w sprawie o **sygn. akt II K 416/84**, za:

- a) przestępstwo z art. 210 § 1 d.k.k., popełnione w dniu 23 sierpnia 1984 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 300.000 zł (przed denominacją)
- b) przestępstwo z art. 208 d.k.k., popełnione w dniu 23 sierpnia 1984 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 25.000 zł (przed denominacją) grzywny,

w miejsce których to kar jednostkowych wymierzono skazanemu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 35.000 zł (przed denominacją), które to kary wykonano w całości;

II. **Sądu Rejonowy w Szczecinie** z dnia 2 maja 1987 r., w sprawie o **sygn. akt IV Kp 613/87**, za przestępstwo z art. 238 d.k.k. popełnione w dniu 30 kwietnia 1987 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą wykonano w całości;

III. **Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim** z dnia 2 września 1987 r., w sprawie o **sygn. akt II K 618/87** za przestępstwo z art. 208 d.k.k. w zw. z art. 58 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. popełnione w maju 1987 r. na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 120.000 zł (przed denominacją), które wykonano w całości;

IV. **Sądu Rejonowego w Zabrzcu** z dnia 18 stycznia 1988 r., w sprawie o **sygn. akt II K 960/87**, za przestępstwo z art. 199 § 1 d.k.k. w zw. z art. 60 § 2 d.k.k. popełnione w dniu 28 kwietnia 1987 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 120.000 zł (przed denominacją);

V. **wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Zabrzcu** z dnia 3 listopada 1988 r., w sprawie o **sygn. akt II K 191/88**, zmienionym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Katowicach z dnia 23 lutego 1989 r., sygn. akt V Kr.124/89, którym połączono kary pozbawienia wolności i kary grzywny orzeczone wyrokami opisanymi w pkt III i IV i wymierzono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wymiarze 200.000 zł (przed denominacją);

VI. **Sądu Rejonowego w Chojnicach** z dnia 2 lipca 1990 r., w sprawie o sygn. **akt II K 135/90**, za przestępstwo z art. 203 § 1 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. popełnione w dniu 1 lutego 1990 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 300.000 zł (przed denominacją), przy czym karę pozbawienia wolności wykonano w całości;

VII. **Sądu Rejonowego w Kaliszu** z dnia 24 maja 1991 r., w sprawie o sygn. **akt II K 192/91**, za przestępstwo z art. 203 § 1 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. popełnione w dniu 6 grudnia 1990 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 600.000 zł (przed denominacją), które wykonano w całości;

VIII. **Sądu Rejonowego w Kaliszu** z dnia 26 czerwca 1992 r., w sprawie o sygn. **akt II K 509/92**, za:

a) przestępstwo z art. 168 § 1 d.k.k. w zw. z art. 176 d.k.k. i art. 10 § 2 d.k.k. popełnione w dniu 30 lipca 1991 r. na karę 4 lat pozbawienia wolności,

b) przestępstwo z art. 208 d.k.k. w zw. z art. 60 § 2 d.k.k. popełnione w dniu 9 października 1991 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 1.000.000 zł (przed denominacją),

c) przestępstwo z art. 256 § 1 d.k.k. popełnione w dniu 16 sierpnia 1991 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności w miejsce których to kar jednostkowych wymierzono skazanemu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, powyższe kary wykonano w całości;

IX. **Sądu Rejonowego w Oleśnicy** z dnia 1 czerwca 1994 r., w sprawie o sygn. **akt II K 34/93**, za przestępstwo z art. 208 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. popełnione w dniu 30 października 1992 r. na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 1.000.000 zł (przed denominacją);

X. **Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim** z dnia 12 września 1996 r., w sprawie o sygn. **akt II K 842/95**, za:

a) przestępstwo z art. 203 § 1 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. popełnione w dniu 13 października 1995 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

b) przestępstwo z art. 265 § 2 d.k.k. popełnione w okresie od 9 do 24 października 1995 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

c) przestępstwo z art. 265 § 2 d.k.k. popełnione w dniu 24 października 1995 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

w miejsce których orzeczono łączną karę 1 roku pozbawienia wolności, którą wykonano w dniu 19.02.1998r.

XI. **Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu** z dnia 23 sierpnia 1996 r., w sprawie o sygn. **akt III K 32/94**, za:

a) przestępstwo z art. 210 § 2 d.k.k. w zw. z art. 60 § 2 d.k.k. popełnione w dniu 29 marca 1993 r. na karę 7 lat pozbawienia wolności,

b) przestępstwo z art. 171 § 1 d.k.k. w zw. z art. 182 § 1 d.k.k. i art. 10 § 2 d.k.k. popełnione w dniu 2 marca 1993 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

w miejsce których to kar jednostkowych wymierzono skazanemu karę łączną 7 lat pozbawienia wolności;

XII. **Sądu Rejonowego w Łobzie** z dnia 25 września 1997 r., w sprawie o sygn. **akt II K 310/96**, za przestępstwo z art. 265 § 2 d.k.k. popełnione w marcu 1993 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

XIII. **Sądu Rejonowego w Łobzie** z dnia 27 listopada 1997 r., w sprawie o **sygn. akt II K 38/96**, za przestępstwo z art. 203 § 2 d.k.k. w zb. z art. 268 d.k.k. i art. 10 § 2 d.k.k. i art. 60 § 1 d.k.k. popełnione w dniu 18 października 1995 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 200 zł;

XIV. **Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim** z dnia 3 lipca 1998 r., w sprawie o **sygn. akt II K 1341/97**, zmienionego wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Szczecinie z dnia 11 grudnia 1998 r., sygn. akt IV Ka 1210/98, za:

- a) przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. popełnione w dniu 9 lutego 1997 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,
- b) przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 19 lutego 1997 r. na karę 7 lat pozbawienia wolności

w miejsce których to kar jednostkowych wymierzono skazanemu karę łączną 7 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

XV. **Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu** z dnia 12 listopada 1998 r., w sprawie o **sygn. akt III K 11/97**, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 25 lutego 1999 r., sygn. akt II AKa 18/99, za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełnione w dniu 20 października 1995 r. na karę 6 lat pozbawienia wolności, którą wykonano w całości.

XVI. **Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej** z dnia 28 kwietnia 1999 r., w sprawie o **sygn. akt II K 327/99**, za:

- a) przestępstwo z art. 11 § 1 dk.k. w zw. z art. 265 § 1 d.k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. popełnione w dniu 31 lipca 1993 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- b) przestępstwo z art. 222 § 1 k.k. popełnione w dniu 17 lutego 1994 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,
- c) przestępstwo z art. 226 § 1 k.k. popełnione w dniu 17 lutego 1994 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

w miejsce których to kar jednostkowych wymierzono skazanemu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności;

XVII. **Sądu Rejonowego w Poznaniu** z dnia 22 stycznia 1999 r., w sprawie o **sygn. akt IV K 16/98**, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24 września 1999 r. sygn. akt IV Ka 886/99, za przestępstwo z art. 292 § 1 k.k. popełnione w dniu 17 lutego 1997 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą wykonano w całości;

XVIII. **wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kaliszu** z dnia 26 października 1999 r., w sprawie o **sygn. akt II K 887/99**, którym połączono kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem opisanym w pkt VIII – tj. o sygn. akt II K 509/92 i wymierzono skazanemu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą skazany odbył w całości;

XIX. **wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu** z dnia 24 marca 2000 r., w sprawie o **sygn. akt III K 39/00**, którym połączono:

a) kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt X – o **sygn. akt II K 842/95**, XI – o **sygn. akt III K 32/94**, XIII – o **sygn. akt II K 38/96**, XV – o **sygn. akt III K 11/97** i wymierzono skazanemu w ich miejsce **karę łączną w wymiarze 13 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności**, którą skazany odbył w całości w dniu 17.03.2017r.,

b) kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt XIV – o **sygn. akt II K 1341/97**, XVII – o **sygn. akt IV K 16/98** i wymierzono skazanemu w ich miejsce **karę łączną 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności**, której skazany nie odbył w całości (ma ją odbywać w okresie od 18.01.2020r. do 24.08.2026r.),

c) kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt IX – o **sygn. akt II K 34/93**, XII – o **sygn. akt II K 310/96**, XVI – o **sygn. akt II K 327/99** i wymierzono skazanemu w ich miejsce **karę łączną 3 lat**

i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany aktualnie odbywa od dnia 12.10.2017r. do 18.01.2020r. z zaliczeniem okresu od dnia 17.03.2017r. do dnia 06.06.2017r.

XX. **wyrokiem sądu niemieckiego Amtsgericht w Rottweil** z dnia 10 maja 2012 r., w sprawie o sygn. akt 589/12 1 VRs, za przestępstwo z § 263, 252, 249 StGB na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na 3 lata okresu próby, przy czym karę tę wykonano;

XXI. **Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie** z dnia 15 maja 2012 r., w sprawie o **sygn. akt IV K 1090/11**, za:

a) przestępstwo z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 4 maja 2011r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

b) ciąg przestępstw z art. 297 § 1 k.k. i z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w okresie od 5 maja 2011 r. do 9 maja 2011 r., w okresie od 7 marca 2011 r. do 9 marca 2011 r., w okresie od 9 marca 2011 r. do 10 marca 2011 r., w dniu 6 marca 2011 r., w dniu 2 maja 2011 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

c) przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione od 5 maja do 6 maja 2011 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

d) ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniu 23 lutego 2011 r., 24 lutego 2011 r., 18 lutego 2011 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

e) ciąg przestępstw z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniu 8 kwietnia 2011 r., 1 marca 2011 r., 11 kwietnia 2011 r., w dniu 16 kwietnia 2011 r., w dniu 13 kwietnia 2011 r. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

w miejsce których to kar jednostkowych wymierzono skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;

XXII. **Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie** z dnia 4 grudnia 2012 r., w sprawie o **sygn. akt IV K 1177/12**, za przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 22 kwietnia 2011 r. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności;

XXIII. **Sądu Rejonowego w Goleniowie** z dnia 10 grudnia 2012 r., w sprawie o **sygn. akt II K 1118/12**, za:

a) przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. i art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 2 k.k. popełnione w dniu 31 maja 2012 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności,

b) przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 31 maja do 1 czerwca 2012 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności

c) przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 10 grudnia 2011 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

d) przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w 14 grudnia 2011 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

e) ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w okresie od dnia 22 maja do 5 czerwca 2012 r., w dniu 25.05.2012r., 29.05.2012r. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności,

f) przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od dnia 25 maja do 5 czerwca 2012 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

g) przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 26 maja 2012 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

w miejsce których to kar jednostkowych wymierzono skazanemu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności;

XXIV. Sądu Rejonowego w Gryficach VII Wydział Zamiejscowy w Łobzie z dnia 16 stycznia 2013 r., w sprawie o **sygn. akt VII K 69/13**, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 10 czerwca 2013 r., sygn. akt IV Ka 654/13, za:

a) ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniu 15 lutego i 3 marca 2011 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

b) przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 4 marca 2011 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

c) przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 2 marca 2011 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności

d) ciąg przestępstw z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniach 13 marca i 25 października 2011 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

w miejsce których to kar jednostkowych wymierzono skazanemu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;

XXV. Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 3 października 2013 r., w sprawie o **sygn. akt IV K 5/13**, za:

a) przestępstwo z art. 286 § 1 w zw. z art. 297 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 21 listopada 2011 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

b) ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. popełnione w okresie od 10 grudnia do 29 grudnia 2011 r. oraz od 12 grudnia do 29 grudnia 2011 r. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,

c) przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 19 grudnia 2011 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

d) ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 30 i 31 maja 2012 r. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,

w miejsce których to kar jednostkowych wymierzono skazanemu karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

XXVI. Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 7 stycznia 2014 r., w sprawie o **sygn. akt IV K 373/13**, za:

a) ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniu 22 kwietnia 2011 r. i 5 maja 2011 r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

b) przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 8 maja 2011 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

w miejsce których to kar jednostkowych wymierzono skazanemu karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

XXVII. Sądu Rejonowego w Gryficach VII Wydział Zamiejscowy w Łobzie z dnia 5 maja 2014 r., w sprawie o **sygn. akt VII K 588/13**, za:

a) ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w listopadzie i w grudniu 2010 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

b) przestępstwo z art. 242 § 3 k.k. popełnione w okresie od 11 maja do 9 lipca 2012 r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności,

w miejsce których to kar jednostkowych wymierzono skazanemu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności;

XXVIII. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Gryficach VII Wydział Zamiejscowy w Łobzie z dnia 9 lutego 2015 r., w sprawie o **sygn. akt VII K 328/14**, którym połączono:

a) kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego wyrokami opisanymi w punktach: **XXIII – o sygn. akt II K 1118/12** - za czyny opisane w pkt I, II, VIII, IX, X, XI, XII części wstępnej wyroku II K 1118/12, **XXV – o sygn. akt IV K 5/13** - za czyny opisane w pkt 5 do 6 części wstępnej wyroku IV K 5/13 oraz **XXVII – o sygn. akt VII K 588/13** - za czyn opisany w pkt I części wstępnej tego wyroku tj. z art. 242 § 3 k.k. i wymierzono skazanemu w ich miejsce **karę łączną 4 lat pozbawienia wolności (punkt II w/w wyroku łącznego)**, której skazany nie zaczął odbywać;

b) kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego wyrokami opisanymi w punktach: **XXI – o sygn. akt IV K 1090/11, XXII – o sygn. akt IV K 1177/12, XXIII – o sygn. akt II K 1118/12** - za czyny opisane w pkt VI i VII części wstępnej wyroku o sygn. akt II K 1118/12, **XXIV – o sygn. akt VII K 69/13, XXV – o sygn. akt IV K 5/13** - za czyny opisane w pkt od 1 do 4 części wstępnej wyroku IV K 5/13, **XXVI – o sygn. akt IV K 373/13 oraz XXVII – o sygn. akt VII K 588/13** - za czyny opisane w pkt II i III części wstępnej wyroku VII K 588/13 i wymierzono skazanemu w ich miejsce **karę łączną 10 lat pozbawienia wolności (punkt I w/w wyroku łącznego)**, której skazany nie zaczął odbywać;

XXIX. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 13 lutego 2017 r., w sprawie o sygn. **akt II K 449/16**, za przestępstwo z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 200§ 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 4 marca 2016 r. na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym kary tej skazany nie zaczął odbywać;

1. na podstawie art. 85 § 1 – 3a k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 i 4 k.k. w związku z art. 19 ust. 1 in fine ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) oraz art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., art. 569 § 1 i 2 k.p.k., art. 575 § 1 k.p.k. – **łączy kary łączne 7 (siedmiu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności** oraz **karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności** orzeczone wobec skazanego J. J. (1) wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24 marca 2000 roku w sprawie o sygn. akt III K 39/00 (opisane wyżej w pkt XIX b i c) oraz **karę łączną 10 (dziesięciu) lat pozbawienia wolności** orzeczoną wobec skazanego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Gryficach VII Wydział Zamiejscowy w Łobzie z dnia 9 lutego 2015r. w sprawie o sygn. akt VII K 328/14 (opisaną wyżej w pkt XXVIII b) oraz **karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności** orzeczoną wobec skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 13 lutego 2017 r. w sprawie o sygn. akt II K 449/16 (opisanym wyżej w pkt XXIX) i **wymierza skazanemu J. J. (1) w ich miejsce karę łączną w wymiarze 20 (dwudziestu) lat pozbawienia wolności**;

2. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w związku z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 wyroku kary łącznej 20 (dwudziestu) lat pozbawienia wolności zalicza skazanemu J. J. (1) okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kary w sprawie o sygn. akt III K 39/00 tj. od dnia 31.10.1992r. do 31.10.1992r., od dnia 19.02.1998r. do dnia 19.02.1999r., od dnia 19.02.1999r. do dnia 10.01.2000r., od dnia 17.03.2017r. do dnia 06.06.2017r. i od dnia 12.10.2017r. do - nadal;

3. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu wskazane w punkcie 1 - w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym - pozostawia odrębnemu wykonaniu;

4. na podstawie art. 85 § 1 – 4 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) oraz w zw. z art. 572 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. oraz art. 575 a contrario k.p.k. umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego J. J. (1) w pozostałym zakresie - z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego i powagę rzeczy osądzonej;

5. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (jedn. tekst: Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zwalnia skazanego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa i nie pobiera od niego opłaty.

/-/ SSO Dorota Biernikowicz

UZASADNIENIE

Zastępca Dyrektora Aresztu Śledczego w P. pismem z dnia 2 lutego 2018 roku, poinformował Sąd Rejonowy w Goleniowie, że wobec skazanego J. J. (1) zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego.

Postanowieniem z dnia 19 marca 2018 r. Sąd Rejonowy w Goleniowie uznał się niewłaściwym do wydania wyroku łącznego wobec J. J. (1) i na podstawie art. 569 § 2 k.p.k. przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Sąd działając z urzędu - w myśl przepisów art. 569 § 1 i 2 k.p.k. i art. 570 k.p.k. - ustalił, że J. J. (1) skazany został następującymi wyrokami:

XXX. Sądu Rejonowego w Kępnie z dnia 26 listopada 1984 r., w sprawie o **sygn. akt II K 416/84**, za:

c) przestępstwo z art. 210 § 1 d.k.k., popełnione w dniu 23 sierpnia 1984 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 300.000 zł (przed denominacją)

d) przestępstwo z art. 208 d.k.k., popełnione w dniu 23 sierpnia 1984 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 25.000 zł (przed denominacją) grzywny,

w miejsce których to kar jednostkowych wymierzono skazanemu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 35.000 zł (przed denominacją), które to kary wykonano w całości;

XXXI. Sąd Rejonowy w Szczecinie z dnia 2 maja 1987 r., w sprawie o **sygn. akt IV Kp 613/87**, za przestępstwo z art. 238 d.k.k. popełnione w dniu 30 kwietnia 1987 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą wykonano w całości;

XXXII. Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 2 września 1987 r., w sprawie o **sygn. akt II K 618/87** za przestępstwo z art. 208 d.k.k. w zw. z art. 58 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. popełnione w maju 1987 r. na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 120.000 zł (przed denominacją), które wykonano w całości;

XXXIII. Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 18 stycznia 1988 r., w sprawie o **sygn. akt II K 960/87**, za przestępstwo z art. 199 § 1 d.k.k. w zw. z art. 60 § 2 d.k.k. popełnione w dniu 28 kwietnia 1987 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 120.000 zł (przed denominacją);

XXXIV. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 3 listopada 1988 r., w sprawie o **sygn. akt II K 191/88**, zmienionym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Katowicach z dnia 23 lutego 1989 r., sygn. akt V Kr.124/89, którym połączono kary pozbawienia wolności i kary grzywny orzeczone wyrokami opisanymi w pkt III i IV i wymierzono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wymiarze 200.000 zł (przed denominacją);

XXXV. **Sądu Rejonowego w Chojnicach** z dnia 2 lipca 1990 r., w sprawie o sygn. **akt II K 135/90**, za przestępstwo z art. 203 § 1 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d k.k. popełnione w dniu 1 lutego 1990 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 300.000 zł (przed denominacją), przy czym karę pozbawienia wolności wykonano w całości;

XXXVI. **Sądu Rejonowego w Kaliszu** z dnia 24 maja 1991 r., w sprawie o **sygn. akt II K 192/91**, za przestępstwo z art. 203 § 1 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d k.k. popełnione w dniu 6 grudnia 1990 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 600.000 zł (przed denominacją), które wykonano w całości;

XXXVII. **Sądu Rejonowego w Kaliszu** z dnia 26 czerwca 1992 r., w sprawie o **sygn. akt II K 509/92**, za:

d) przestępstwo z art. 168 § 1 d.k.k. w zw. z art. 176 d k.k. i art. 10 § 2 d k.k. popełnione w dniu 30 lipca 1991 r. na karę 4 lat pozbawienia wolności,

e) przestępstwo z art. 208 d.k.k. w zw. z art. 60 § 2 d k.k. popełnione w dniu 9 października 1991 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 1.000.000 zł (przed denominacją),

f) przestępstwo z art. 256 § 1 d.k.k. popełnione w dniu 16 sierpnia 1991 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności

w miejsce których to kar jednostkowych wymierzono skazanemu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, powyższe kary wykonano w całości;

XXXVIII. **Sądu Rejonowego w Oleśnicy** z dnia 1 czerwca 1994 r., w sprawie o **sygn. akt II K 34/93**, za przestępstwo z art. 208 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d k.k. popełnione w dniu 30 października 1992 r. na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 1.000.000 zł (przed denominacją);

XXXIX. **Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim** z dnia 12 września 1996 r., w sprawie o **sygn. akt II K 842/95**, za:

d) przestępstwo z art. 203 § 1 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d k.k. popełnione w dniu 13 października 1995 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

e) przestępstwo z art. 265 § 2 d.k.k. popełnione w okresie od 9 do 24 października 1995 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

f) przestępstwo z art. 265 § 2 d.k.k. popełnione w dniu 24 października 1995 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

w miejsce których orzeczono łączną karę 1 roku pozbawienia wolności, którą wykonano w dniu 19.02.1998r.

XL. **Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu** z dnia 23 sierpnia 1996 r., w sprawie o **sygn. akt III K 32/94**, za:

c) przestępstwo z art. 210 § 2 d.k.k. w zw. z art. 60 § 2 d k.k. popełnione w dniu 29 marca 1993 r. na karę 7 lat pozbawienia wolności,

d) przestępstwo z art. 171 § 1 d.k.k. w zw. z art. 182 § 1 d k.k. i art. 10 § 2 d k.k. popełnione w dniu 2 marca 1993 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

w miejsce których to kar jednostkowych wymierzono skazanemu karę łączną 7 lat pozbawienia wolności;

XLI. **Sądu Rejonowego w Łobzie** z dnia 25 września 1997 r., w sprawie o **sygn. akt II K 310/96**, za przestępstwo z art. 265 § 2 d.k.k. popełnione w marcu 1993 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

XLII. **Sądu Rejonowego w Łobzie** z dnia 27 listopada 1997 r., w sprawie o **sygn. akt II K 38/96**, za przestępstwo z art. 203 § 2 d.k.k. w zb. z art. 268 d.k.k. i art. 10 § 2 d.k.k. i art. 60 § 1 d.k.k. popełnione w dniu 18 października 1995 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 200 zł;

XLIII. **Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim** z dnia 3 lipca 1998 r., w sprawie o **sygn. akt II K 1341/97**, zmienionego wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Szczecinie z dnia 11 grudnia 1998 r., sygn. akt IV Ka 1210/98, za:

c) przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. popełnione w dniu 9 lutego 1997 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

d) przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 19 lutego 1997 r. na karę 7 lat pozbawienia wolności

w miejsce których to kar jednostkowych wymierzono skazanemu karę łączną 7 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

XLIV. **Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu** z dnia 12 listopada 1998 r., w sprawie o **sygn. akt III K 11/97**, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 25 lutego 1999 r., sygn. akt II AKa 18/99, za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełnione w dniu 20 października 1995 r. na karę 6 lat pozbawienia wolności, którą wykonano w całości.

XLV. **Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej** z dnia 28 kwietnia 1999 r., w sprawie o **sygn. akt II K 327/99**, za:

d) przestępstwo z art. 11 § 1 dk.k. w zw. z art. 265 § 1 d.k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. popełnione w dniu 31 lipca 1993 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

e) przestępstwo z art. 222 § 1 k.k. popełnione w dniu 17 lutego 1994 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

f) przestępstwo z art. 226 § 1 k.k. popełnione w dniu 17 lutego 1994 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

w miejsce których to kar jednostkowych wymierzono skazanemu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności;

XLVI. **Sądu Rejonowego w Poznaniu** z dnia 22 stycznia 1999 r., w sprawie o **sygn. akt IV K 16/98**, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24 września 1999 r. sygn. akt IV Ka 886/99, za przestępstwo z art. 292 § 1 k.k. popełnione w dniu 17 lutego 1997 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą wykonano w całości;

XLVII. **wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kaliszu** z dnia 26 października 1999 r., w sprawie o **sygn. akt II K 887/99**, którym połączono kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem opisanym w pkt VIII – tj. o sygn. akt II K 509/92 i wymierzono skazanemu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą skazany odbył w całości;

XLVIII. **wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu** z dnia 24 marca 2000 r., w sprawie o **sygn. akt III K 39/00**, którym połączono:

a) kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt X – o **sygn. akt II K 842/95**, XI – o **sygn. akt III K 32/94**, XIII – o **sygn. akt II K 38/96**, XV – o **sygn. akt III K 11/97** i wymierzono skazanemu w ich miejsce **karę łączną w wymiarze 13 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności**, którą skazany odbył w całości w dniu 17.03.2017r.,

b) kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt XIV – o **sygn. akt II K 1341/97**, XVII – o **sygn. akt IV K 16/98** i wymierzono skazanemu w ich miejsce **karę łączną 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności**, której skazany nie odbył w całości (ma ją odbywać w okresie od 18.01.2020r. do 24.08.2026r.),

c) kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt IX – o **sygn. akt II K 34/93**, XII – o **sygn. akt II K 310/96**, XVI – o **sygn. akt II K 327/99** i wymierzono skazanemu w ich miejsce **karę łączną 3 lat**

i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany aktualnie odbywa od dnia 12.10.2017 r. do 18.01.2020 r. z zaliczeniem okresu od dnia 17.03.2017 r. do dnia 06.06.2017 r.

XLIX. **wyrokiem sądu niemieckiego Amtsgericht w Rottweil** z dnia 10 maja 2012 r., w sprawie o sygn. akt 589/12 1 VRs, za przestępstwo z § 263, 252, 249 StGB na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na 3 lata okresu próby, przy czym karę tę wykonano;

L. **Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie** z dnia 15 maja 2012 r., w sprawie o **sygn. akt IV K 1090/11**, za:

f) przestępstwo z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 4 maja 2011r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

g) ciąg przestępstw z art. 297 § 1 k.k. i z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w okresie od 5 maja 2011 r. do 9 maja 2011 r., w okresie od 7 marca 2011 r. do 9 marca 2011 r., w okresie od 9 marca 2011 r. do 10 marca 2011 r., w dniu 6 marca 2011 r., w dniu 2 maja 2011 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

h) przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione od 5 maja do 6 maja 2011 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

i) ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniu 23 lutego 2011 r., 24 lutego 2011 r., 18 lutego 2011 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

j) ciąg przestępstw z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniu 8 kwietnia 2011 r., 1 marca 2011 r., 11 kwietnia 2011 r., w dniu 16 kwietnia 2011 r., w dniu 13 kwietnia 2011 r. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

w miejsce których to kar jednostkowych wymierzono skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;

LI. **Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie** z dnia 4 grudnia 2012 r., w sprawie o **sygn. akt IV K 1177/12**, za przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 22 kwietnia 2011 r. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności;

LII. **Sądu Rejonowego w Goleniowie** z dnia 10 grudnia 2012 r., w sprawie o **sygn. akt II K 1118/12**, za:

h) przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. i art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 2 k.k. popełnione w dniu 31 maja 2012 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności,

i) przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 31 maja do 1 czerwca 2012 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności

j) przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 10 grudnia 2011 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

k) przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w 14 grudnia 2011 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

l) ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w okresie od dnia 22 maja do 5 czerwca 2012 r., w dniu 25.05.2012r., 29.05.2012r. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności,

m) przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od dnia 25 maja do 5 czerwca 2012 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

n) przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 26 maja 2012 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

w miejsce których to kar jednostkowych wymierzono skazanemu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności;

LIII. **Sądu Rejonowego w Gryficach VII Wydział Zamiejscowy w Łobzie** z dnia 16 stycznia 2013 r., w sprawie o **sygn. akt VII K 69/13**, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 10 czerwca 2013 r., sygn. akt IV Ka 654/13, za:

e) ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniu 15 lutego i 3 marca 2011 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

f) przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 4 marca 2011 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

g) przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 2 marca 2011 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności

h) ciąg przestępstw z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniach 13 marca i 25 października 2011 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

w miejsce których to kar jednostkowych wymierzono skazanemu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;

LIV. **Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie** z dnia 3 października 2013 r., w sprawie o **sygn. akt IV K 5/13**, za:

e) przestępstwo z art. 286 § 1 w zw. z art. 297 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 21 listopada 2011 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

f) ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. popełnione w okresie od 10 grudnia do 29 grudnia 2011 r. oraz od 12 grudnia do 29 grudnia 2011 r. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,

g) przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 19 grudnia 2011 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

h) ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 30 i 31 maja 2012 r. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,

w miejsce których to kar jednostkowych wymierzono skazanemu karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

LV. **Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie** z dnia 7 stycznia 2014 r., w sprawie o **sygn. akt IV K 373/13**, za:

a) ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniu 22 kwietnia 2011 r. i 5 maja 2011 r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

b) przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 8 maja 2011 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

w miejsce których to kar jednostkowych wymierzono skazanemu karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

LVI. **Sądu Rejonowego w Gryficach VII Wydział Zamiejscowy w Łobzie** z dnia 5 maja 2014 r., w sprawie o **sygn. akt VII K 588/13**, za:

a) ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w listopadzie i w grudniu 2010 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

b) przestępstwo z art. 242 § 3 k.k. popełnione w okresie od 11 maja do 9 lipca 2012 r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności,

w miejsce których to kar jednostkowych wymierzono skazanemu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności;

LVII. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Gryficach VII Wydział Zamiejscowy w Łobzie z dnia 9 lutego 2015 r., w sprawie o **sygn. akt VII K 328/14**, którym połączono:

a) kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego wyrokami opisanymi w punktach: **XXIII – o sygn. akt II K 1118/12** - za czyny opisane w pkt I, II, VIII, IX, X, XI, XII części wstępnej wyroku II K 1118/12, **XXV – o sygn. akt IV K 5/13** - za czyny opisane w pkt 5 do 6 części wstępnej wyroku IV K 5/13 oraz **XXVII – o sygn. akt VII K 588/13** - za czyn opisany w pkt I części wstępnej tego wyroku tj. z art. 242 § 3 k.k. i wymierzono skazanemu w ich miejsce **karę łączną 4 lat pozbawienia wolności (punkt II w/w wyroku łącznego)**, której skazany nie zaczął odbywać;

b) kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego wyrokami opisanymi w punktach: **XXI – o sygn. akt IV K 1090/11, XXII – o sygn. akt IV K 1177/12, XXIII – o sygn. akt II K 1118/12** - za czyny opisane w pkt VI i VII części wstępnej wyroku o sygn. akt II K 1118/12, **XXIV – o sygn. akt VII K 69/13, XXV – o sygn. akt IV K 5/13** - za czyny opisane w pkt od 1 do 4 części wstępnej wyroku IV K 5/13, **XXVI – o sygn. akt IV K 373/13 oraz XXVII – o sygn. akt VII K 588/13** - za czyny opisane w pkt II i III części wstępnej wyroku VII K 588/13 i wymierzono skazanemu w ich miejsce **karę łączną 10 lat pozbawienia wolności (punkt I w/w wyroku łącznego)**, której skazany nie zaczął odbywać;

LVIII. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 13 lutego 2017 r., w sprawie o sygn. **akt II K 449/16**, za przestępstwo z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 200 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 4 marca 2016 r. na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym kary tej skazany nie zaczął odbywać.

Skazany J. J. (1) syn S. i J. z d. K., urodził się dnia (...) w R.. Skazany jest rozwiedziony, ma dwoje dorosłych dzieci, na jedno dorosłe dziecko był zobowiązany alimentacyjnie i z tego tytułu obciążają go zaległości alimentacyjne. J. J. (1) odbywa obecnie karę pozbawienia wolności w Areszcie Śledczym w P., nie jest zatrudniony.

Z opinii o skazanym sporządzonej w myśl art. 571 § 1 k.p.k. dla potrzeb niniejszego postępowania przez Zastępcę Dyrektora Aresztu Śledczego w P. z dnia 23 lutego 2018 r. wynika, że zachowanie skazanego w warunkach izolacji jest zmienne. Był on wielokrotnie nagradzany, jak i karany dyscyplinarnie. Nie jest on uczestnikiem podkultury przestępczej, wobec funkcjonariuszy służby więziennej nie zawsze zachowanie skazanego było regulaminowe. Z opinii wynika, że zdarzały się sytuacje, w których odnosił się w sposób wulgarny i agresywny do przełożonych, ma skłonności do manipulowania otoczeniem. W lipcu 1995r. był uczestnikiem zdarzenia polegającego na pobiciu i zabraniu mienia współosadzonego. Wobec osadzonego stosowane były kilkukrotnie środki przymusu bezpośredniego w postaci użycia siły fizycznej, umieszczenia w celi zabezpieczającej oraz założenia pasa obezwładniającego. Z treści opinii wynika, że skazany prezentuje umiarkowany krytycyzm wobec popełnionych przestępstw oraz dotychczasowego trybu życia. Czas wolny skazany spędza na czytaniu prasy, książek, nauce oraz zajęciach własnych. Zastępca Dyrektora Aresztu Śledczego w P. wskazał, że skazany w przeszłości dokonywał aktów samoagresji, a jego zachowania były określane jako instrumentalne. Po dokonaniu jednego z samouszkodzeń stan zdrowia J. J. (1) pogorszył się i skazany wymagał leczenia szpitalnego, jednakże skazany po umieszczeniu w szpitalu w (...) 08.1991 r. dokonał ucieczki z sali operacyjnej. W okresie od 23.11.1991 r. do 21.05.1992 r. skazany został umieszczony w oddziale dla „niebezpiecznych” skazanych z powodu podjęcia zachowań takich, jak: przepiłowanie prętu krat w oknach czy drażnienia w ścianie celi mieszkalnej mających na celu ucieczkę z zakładu karnego. Z treści opinii wynika, że kolejną próbę ucieczki skazany J. podjął 31.07.1993 r. podczas spaceru w zakładzie karnym we W., podczas której doznał złamania nogi

oraz urazu kręgosłupa. Podczas kontroli osadzonego 18 i 24.07.2012 r. znaleziono u niego kluczyki do kajdanek, a 28.12.2012 r. administracja Zakładu Karnego w N. uzyskała informację o próbie ucieczki skazanego podczas konwoju organizowanego w związku przeprowadzeniem zabiegu okulistycznego w cywilnej placówce zdrowia. W związku powyższymi zachowaniami skazany od 15.01.2013 r. do 30.09.2014 r. przebywał w warunkach wzmożonej ochrony społeczeństwa i bezpieczeństwa zakładu. Według opinii, skazany otrzymał kilkakrotnie przerwy w wykonywaniu kary pozbawienia wolności oraz zezwolenia na opuszczenie zakładu karnego w związku ze stanem zdrowia. Z pięciu przepustek skazany J. J. (1) nie powrócił w terminie, a podczas pobytu poza terenem zakładu karnego dokonywał kolejnych przestępstw. Z opinii wynika również, że podczas pobytu w warunkach izolacji do osadzonego przesłano co najmniej dwa fałszywe telegramy dotyczące osób najbliższych, na podstawie których skazany próbował uzyskać „przepustki losowe” do opuszczenia zakładu karnego. Obecnie toczą się przeciwko skazanemu kolejne postępowania karne, m.in. został on skazany nieprawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 10.05.2018r. sygn.. akt III K 193/18, a toczy się postępowanie karne także w innej sprawie przed Sądem Rejonowym Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu (poprzednia sygn. III K 316/17).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów, takich jak:

- wyroki wydane w sprawach o sygn. II K 416/84 Sądu Rejonowego w Kępnie, IV Kp 613/87 Sądu Rejonowego w Szczecinie, II K 618/87 Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim, akt II K 449/16 Sadu Rejonowego w Goleniowie, III K 39/00 Sądu Okręgowego w Poznaniu, II K 887/99 Sądu Rejonowego w Kaliszu, II K 34/93 Sądu Rejonowego w Oleśnicy, III K 32/94 Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu, II K 960/87 Sądu Rejonowego w Zabrzu, II K 509/92 Sądu Rejonowego w Kaliszu, II K 191/88 Sądu Rejonowego w Zabrzu, II K 192/91 Sądu Rejonowego w Kaliszu, II K 327/99 Sądu Rejonowego Wrocław - Fabryczna we Wrocławiu, II K 842/95 Sądu Rejonowego w Ostrowie Wlkp., II K 38/96 Sądu Rejonowego w Łobzie, II K 1341/97 Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim, III K 11/97 Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu, VII K 328/14 Sądu Rejonowego w Gryficach, VII K 69/13 Sądu Rejonowego w Gryficach, IVK 16/98 Sądu Rejonowego w Poznaniu, II K 310/96 Sądu Rejonowego w Łobzie, VII K 588/13 Sądu Rejonowego w Gryficach, II K 1118/12 Sądu Rejonowego w Goleniowie, II K 135/90 Sądu Rejonowego w Chojnicach, IV K 1177/12 Sądu Rejonowego Szczecin Centrum, IV K 1090/11 Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie, IV K 373/13 Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie, IV K 5/13 Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie; jak również wyroki sądów odwoławczych, postanowienia wykonawczy zawarte w aktach głównych w/w spraw i aktach wykonawczych, informacje dotyczące obliczenia i odbycia kar zawartych w aktach głównych i wykonawczych w/w spraw, a także w aktach sprawy o wydanie wyroku łącznego k. 22-23, 46-52, 54, 72-83, 111, 113,114, 136, 137, 139, 141, 143, 145, 146, 147 – 187, 190, 193,
- wyroki, dane o odbyciu kar, opinie o skazanym, dane o karalności, dane o stanie zdrowia, wywiady, zawarte w aktach głównych i wykonawczych spraw: II K 618/87, II K 960/87, II K 34/93, II K 32/94, II K 310/96, II K 1341/97, III K 11/97, II K 327/99, II K 887/99, III K 39/00, II K 118/12, VII K 69/13, VII K 588/13, VII K 328/14, II K 449/16, III K 107/17, III K 197/17, III K 135/90,
- dane o karalności z Krajowego Rejestru Karnego – k. 58 – 65,
- opinii o skazanym oraz informacji o pobytach i orzeczeniach k. 28-43, 1 - 13
- pismo Zastępcy Dyrektora Aresztu Śledczego w P. wraz z danymi z o orzeczeniach i osadzeniach – k. 1-13.
- wyjaśnienia skazanego złożone na rozprawie k. 194-197

Dokumenty powyższe ujawniono na rozprawie w trybie art. 393 § - 3 k.p.k. i art. 394 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k. za zgodą stron w całości bez odczytywania (k. 196).

Okoliczności faktyczne niniejszej sprawy pozostawały całkowicie bezsporne i wynikały ze wskazanych powyżej dokumentów, których wiarygodność i prawdziwość danych w nich zawartych nie zostały przez żadną ze stron zakwestionowane, a i Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw, by uczynić to z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W związku ze zmianą od 01 lipca 2015 roku przepisów ustawy Kodeks karny, w tym przepisów rozdziału IX odnośnie kary łącznej, na wstępie zaznaczyć należy, że przepisy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym do spraw, w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą Kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Ocena czy zachodzi taka potrzeba, powinna zostać dokonana według znowelizowanych przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego. Jeżeli zatem zgodnie z tymi przepisami należałoby połączyć karę orzeczoną prawomocnie po 30 czerwca 2015 roku z karą (karami) orzeczonymi prawomocnie przed tą datą, to należy na podstawie art. 4 § 1 k.k. rozstrzygnąć czy stosować dalej przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, czy też w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku.

Powyższe oznacza, że przepisy art. 85 i następane k.k. w nowym brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 roku mają zastosowanie w niniejszej sprawie do skazanego J. J. (1), ponieważ wyrok skazujący w sprawie o sygn. akt II K 449/16 Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 13 lutego 2017r. zapadł wobec skazanego już po wejściu w życie przepisów art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu. Tym samym stwierdzić należy na wstępie, że w stosunku do skazanego w niniejszym postępowaniu można stosować zarówno przepisy art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu, tj. obowiązującym od 01 lipca 2015 roku, jak i teoretycznie przepisy dotyczące zasad wymierzania kary łącznej w starym brzmieniu, tj. obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku, jednak tylko w sytuacji, gdyby te ostatnie przepisy, czyli sprzed 1 lipca 2015 roku, okazały się względniejsze dla skazanego w rozumieniu art. 4 § 1 k.k. Skoro zatem na skutek wejścia w dniu 1 lipca 2015 roku w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) zmianie uległy przepisy Kodeksu karnego normujące zasady orzekania kar łącznych, w tym wyrokiem łącznym, Sąd musiał rozważyć, jaki stan prawny winien znaleźć zastosowanie w sprawie skazanego J. J. (1). Zgodnie z cytowanym wyżej art. 19 wymienionej wyżej ustawy nowelizacyjnej, przepisów rozdziału IX ustawy kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Równocześnie według art. 4 § 1 k.k., jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Rzeczą Sądu wyrokującego w niniejszej sprawie było zatem rozstrzygnięcie, który z wymienionych przepisów statuuje normę właściwą dla rozstrzygnięcia kwestii intertemporalnej w sprawie J. J. (1). Zdaniem Sądu rozstrzygnięcie powstałego w niniejszej sprawie problemu intertemporalnego powinno nastąpić w oparciu o art. 4 § 1 k.k., przemawia bowiem za tym ugruntowana w orzecznictwie wykładnia tego przepisu (i to jeszcze w czasie obowiązywania Kodeksu karnego z 1969 r.), z którą Sąd w tym składzie zgadza się, a zgodnie z którą ma on niewątpliwie zastosowanie także w sytuacjach orzekania o karze łącznej, również w wyroku łącznym. Stanowisko takie zaprezentował Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 20 lutego 1995 r. w sprawie o sygn. II KRn 2/95 (OSNKW z 1995 r., z. 3-4, poz. 17), w którym stwierdził, iż „niezależnie od stosowanej przez sąd wydający wyrok łączny zasady kształtowania kary łącznej (absorpcji całkowitej, częściowej czy też kumulacji), sąd ten – w tym zakresie – na nowo dokonuje aktu wymiaru kary zwanej w tym wypadku karą łączną. Zatem winien z jednej strony respektować prawomocność "łączonych" wyroków (i dlatego też nie wolno mu w tym trybie dokonywać korekt w zakresie wymiaru kar orzeczonych za poszczególne czyny prawomocnie osądzone), ale z drugiej strony również ewentualną zmianę stanu prawnego, jeśli zmiana ta

dotyczy na nowo kształtowanych – w myśl reguł wyznaczonych w art. 67-71 k.k. – składników wymiaru kary i jest to zmiana korzystna dla oskarżonego (np. korzystniejsze tzw. przeliczniki, wyższy próg wymagany dla orzeczenia kary zastępczej)”. Wymierzanie kary łącznej w wyroku łącznym jest niewątpliwie orzekaniem o odpowiedzialności karnej za przestępstwa. W art. 4 § 1 k.k. nie ma zaś mowy o orzekaniu o sprawstwie i winie, tylko o orzekaniu. Nie ulega więc wątpliwości, że zakresem jego zastosowania zostało objęte każde orzekanie o odpowiedzialności karnej za przestępstwo, także w zakresie kary przy wydawaniu wyroku łącznego.

W świetle powyższego rozważyć zatem należało, czy w stosunku do skazanego J. J. (1) - z uwagi na okoliczność, iż wyrok Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 13 lutego 2017 roku sygn. akt II K 449/16 zapadł wobec niego już po wejściu w życie przepisów art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu, nadto czyn osadzony w tej sprawie został popełniony 04.03.2016r. - zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego, a dalej, które ewentualnie przepisy będą miały zastosowanie w przypadku uznania, iż takowa potrzeba zachodzi.

Rozważając dopuszczalność wydania nowego wyroku łącznego wobec skazanego J. J. (1) na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów (tj. przepisów obowiązujących do dnia 30 czerwca 2015r.) odnośnie zapadłych względem skazanego wyroków, stwierdzić należało, że nie zostały spełnione przesłanki do wydania w myśl art. 575 § 1 i 2 k.p.k. nowego wyroku łącznego obejmującego kary wymierzone w tych sprawach. Warunki do orzeczenia kary łącznej według przepisów obowiązujących do dnia 30.06.2015 r. zostały określone w art. 85 k.k. i nast. k.k. Zgodnie z przepisem art. 85 k.k. karę łączną orzeka się wówczas, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide: uchwała 7 sędziów SN - zasada prawna z dnia 25 lutego 2005r., sygn. I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Nadto – jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powołanej uchwały – możliwe jest wystąpienie nie tylko jednego zbiegu realnego, ale i dalszych, przy spełnieniu warunków wskazanych w art. 85 k.k. Jednakże nawet przy kolejnych zbiegach obejmujących drugą, trzecią, itd. grupę przestępstw, zawsze wyjściowym punktem odniesienia będzie pozostawał ten chronologicznie „pierwszy wyrok”, zamykający kolejne „grupy przestępstw” pozostających w zbiegu. Oceny zbiegu realnego dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy – czy kolejnych przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku (kolejnych wyroków), czy przed nim (nimi). Skazany J. J. (1) wyrokiem z dnia 13 lutego 2017 r. o sygn. II K 449/16 został skazany za popełnienie przestępstwa z art. 200 § 1 k.k. i jest to ostatni z prawomocnych wyroków wydanych wobec skazanego. Osadzony tym wyrokiem czyn został popełniony w dniu 4 marca 2016 r., przy przyjęciu za punkt wyjścia jako chronologicznie pierwszego - według zasad wynikających z przepisów art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r. - wyroku Sądu Rejonowego w Kępnie z dnia 26.11.1984 r. w sprawie o sygn. akt II K 416/84 - jest oczywiste, że w stosunku do skazanego nie zachodziłyby warunki do orzeczenia jednej kary łącznej, a tym samym wydania nowego wyroku łącznego, obejmującego wszystkie wymienione skazania, skoro przestępstwo osądzone w sprawie o sygn. akt II K 449/16 zostało popełnione już po wydaniu nie tylko pierwszego chronologicznie wyroku, a więc w sprawie II K 416/84, ale zostało popełnione już po wydaniu wszystkich innych prawomocnych skazań wymienionych wyżej w pkt od I do XXVIII. Powyższe wskazuje, że brak było przesłanek z art. 85 k.k. – w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r. – do wydania wobec skazanego J. J. (1) nowego wyroku łącznego, ponieważ według tych „starych” przepisów i zasad orzekania kary łącznej, nowe skazanie – w sprawie II K 449/16 – nie podlegało łączeniu ani z karami połączonymi wyrokiem łącznym o sygn.. akt III K 39/00, ani z karami objętymi wyrokiem łącznym o sygn.. akt VII K 328/14. Mając zatem na uwadze datę popełnienia przestępstwa osądzonego w ostatniej sprawie II K 449/16, możliwość wydania wobec J. J. (1) nowego wyroku łącznego, obejmującego także to ostatnie prawomocne skazanie, ukształtowała się jedynie na gruncie zasad orzekania kary łącznej obowiązujących od dnia 1 lipca 2015r.

Mając powyższe na względzie, konieczne jest na wstępie omówienie zasad obowiązujących przy wydawaniu wyroku łącznego zarówno według starych przepisów, tj. obowiązujących do 30 czerwca 2015 r., jak i według nowych, tj. obowiązujących od 1 lipca 2015r., gdyż ocena, która z tych ustaw jest względniejsza winna uwzględniać wszystkie zasady wymiaru kary łącznej. Zatem różnic pomiędzy uregulowaniami w zakresie zasad orzekania kary łącznej według

starych przepisów i nowych jest kilka, jak to, że według przepisów obowiązujących do 30 czerwca 2015r. łączeniu podlegać mogą jedynie kary orzeczone za dwa lub więcej przestępstw, które sprawca popełnił, zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich, przy czym – tak, jak i według przepisów obowiązujących od 1 lipca 2015r. – łączeniu podlegają jedynie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Ponadto według przepisów obowiązujących do 30 czerwca 2015r., zgodnie z art. 92 k.k. (uchylonym od 1 lipca 2015 r.), wykonanie kary nawet w całości nie stało na przeszkodzie objęciu takiego orzeczenia wyrokiem łącznym. Istotną zmianą, która miała wpływ na decyzję Sądu, która w rozumieniu art. 4 § 1 k.k. ustawa jest względniejsza dla skazanego w niniejszej sprawie, jeżeli chodzi o zasady orzekania kary łącznej, jest regulacja wprowadzona od dnia 1 lipca 2015r. przepisem art. 85 § 2 k.k. i art. 86 § 4 k.k., a mianowicie, że obecnie podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1 art. 85 k.k., przy czym zasady wymiaru kary łącznej określone w § 1 – 3 art. 86 k.k. stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna. Z kolei według zasad obowiązujących do 30 czerwca 2015 r. przy orzekaniu kary łącznej w wyroku łącznym, podstawę łączenia stanowiły kary jednostkowe orzeczone za poszczególne realnie zbiegające się przestępstwa, a nie – tak, jak obecnie od 1 lipca 2015r. – kary łączne. Zważyć przy tym należy, iż zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, aktualnym na gruncie stanu prawnego obowiązującego do 30 czerwca 2015 r., brak było podstaw do tego, aby wymiar kary łącznej kształtować z uwzględnieniem granic zakreślonych przez uprzednio orzeczone kary łączne. Przywołać w tym miejscu należy pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2008 roku, III KK 276/08, z którym Sąd Okręgowy w tym składzie w pełni zgadza się, jeżeli chodzi o regulacje obowiązujące przed zmianami, które weszły w życie 1 lipca 2015r, iż „zawarte w art. 85 k.k. sformułowanie – „Sąd orzeka karę łączną biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa” przesądzało, że granice kary łącznej w każdym przypadku wyznaczały odpowiednio – najsurowsza kara jednostkowa oraz suma kar jednostkowych, wymierzonych za zbiegające się przestępstwa. Nie było natomiast podstaw do określenia tych granic przy uwzględnieniu wymiaru poprzednio orzeczonych kar łącznych (por. także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 lipca 2010r., IV KK 162/10, Biul. PK 2010/4/14).

W świetle opisanej sytuacji procesowej skazanego J. J. (1), stwierdzić należało, że w tych okolicznościach nie ma warunków do wydania nowego wyroku łącznego wobec skazanego według przepisów art. 85 i nast. k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r., skoro przestępstwo osądzone w sprawie o sygn. akt II K 449/16 zostało popełnione już po wydaniu nie tylko pierwszego chronologicznie wyroku, a więc w sprawie II K 416/84, ale zostało popełnione już po wydaniu wszystkich innych prawomocnych skazań wymienionych wyżej w pkt od I do XXVIII.

Zgodnie zatem z przyjętym stanem prawnym, obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r., na podstawie którego Sąd orzekał w przedmiotowej sprawie, w pierwszej kolejności należało uzasadnić decyzję zawartą w pkt 4 wyroku łącznego, w którym to Sąd na podstawie art. 85 § 1 – 4 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) oraz w zw. z art. 572 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. oraz art. 575 a contrario k.p.k. umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego J. J. (1) w zakresie wyroków niepodlegających łączeniu z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego i powagę rzeczy osądzonej. Zgodnie z treścią art. 575 k.p.k. jeżeli po wydaniu wyroku łącznego zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego, z chwilą jego uprawomocnienia się poprzedni wyrok łączny traci moc (§1) i dalej w § 2 - jeżeli choćby jeden z wyroków stanowiących podstawę wyroku łącznego ulega uchyleniu lub zmianie, wyrok łączny traci moc, a sąd w miarę potrzeby wydaje nowy wyrok łączny oraz § 3 - przepis § 2 stosuje się odpowiednio, jeżeli choćby jeden wyrok łączny stanowiący podstawę wyroku, o którym mowa w tym przepisie, utracił moc. Zatem w odniesieniu do prawomocnych skazań opisanych w punktach od III do IV części historycznej niniejszego wyroku, objętych wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Zabrzcu z dnia 3 listopada 1988 r. o sygn. akt II K 191/88 (pkt V wyroku) oraz skazania opisanego w punkcie VIII części historycznej niniejszego wyroku, objętego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 26 października 1999 r. w sprawie o sygn. akt II K 887/99 (pkt XVIII części historycznej niniejszego wyroku) zaktualizowała się negatywna przesłanka postępowania w postaci powagi rzeczy osądzonej z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 575 a contrario k.p.k., a zatem wskazane wyżej prawomocne wyroki skazujące nie mogły podlegać łączeniu w niniejszej sprawie. Natomiast kary wymierzone prawomocnymi wyrokami

skazującymi opisanymi w punktach od I do II, VI, VII, X, XI, XIII i XV części historycznej niniejszego wyroku łącznego, częściowo objęte karą łączną 13 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w wyroku łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24.03.2000 r. o sygn. akt III K 39/00 (odnośnie kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami o sygn. akt II K 842/95, III K 32/94, II K 38/96, III K 11/97) zostały w całości wykonane przez skazanego, a więc na gruncie obecnie obowiązujących przepisów, zgodnie z art. 85 § 2 k.k., również nie podlegają łączeniu w wyroku łącznym. Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 85 § 1 – 4 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) oraz w zw. z art. 572 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. oraz art. 575 a contrario k.p.k. umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego J. J. (1) odnośnie wskazanych wyżej prawomocnych skazań z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego i powagę rzeczy osądzonej.

Z kolei w odniesieniu do wyroku opisanego w pkt XX Sądu Niemieckiego Amtsgericht w Rottweil z dnia 10 maja 2012 r., w sprawie o sygn. akt 589/12 1 VRs (Niemcy) zachodził warunek negatywny objęcia go karą łączną z uwagi na treść art. 85 § 4 k.k., który statuuje zakaz wydania wyroku łącznego obejmującego kary orzeczone wyrokami, o których mowa w art. 114a k.k., czyli prawomocnymi orzeczeniami skazującymi za popełnienie przestępstwa wydanymi przez sąd właściwy w sprawach karnych w państwie członkowskim Unii Europejskiej. Powyższe okoliczności skutkowały także umorzeniem postępowania o wydanie wyroku łącznego na podstawie art. 572 k.p.k., jak w pkt 4 części rozstrzygającej wyroku, w odniesieniu do wyroku Sądu Niemieckiego Amtsgericht w Rottweil (Niemcy) z dnia 10 maja 2012 r., w sprawie o sygn. akt 589/12 1 VRs.

Przystępując w dalszej kolejności do rozważań odnośnie warunków do orzeczenia kary łącznej wobec skazanego J. J. (1) według zasad obowiązujących obecnie, czyli w czasie orzekania (w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r., uwzględniając nowelizację kodeksu karnego obowiązującą od 15 kwietnia 2016r.), przypomnieć należy, iż zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy Sąd wydaje wyrok łączny w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, jeżeli zachodzą ku temu warunki określone w szczególności w art. 85 k.k., a więc sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, a podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za ww. przestępstwa, z ograniczeniem wynikającym z art. 85 § 3 k.k. w brzmieniu obowiązującym od 15 kwietnia 2016r.

W punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku łącznego, Sąd na podstawie art. 85 § 1 – 3a k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 i 4 k.k. w związku z art. 19 ust. 1 in fine ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) oraz art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., art. 569 § 1 i 2 k.p.k., art. 575 § 1 k.p.k. – połączył zatem kary łączne 7 (siedmiu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karą łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego J. J. (1) wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24 marca 2000 roku w sprawie o sygn. akt III K 39/00 (opisane wyżej w pkt XIX b i c) oraz karą łączną 10 (dziesięciu) lat pozbawienia wolności orzeczoną wobec skazanego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Gryficach VII Wydział Zamiejscowy w Łobzie z dnia 9 lutego 2015r. w sprawie o sygn. akt VII K 328/14 (opisaną wyżej w pkt XXVIII b) oraz karą 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wobec skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 13 lutego 2017 r. w sprawie o sygn. akt II K 449/16 (opisanym wyżej w pkt XXIX) i wymierzył skazanemu J. J. (1) w ich miejsce karą łączną w wymiarze 20 (dwudziestu) lat pozbawienia wolności. Sąd uznał, że zachodzą odnośnie wskazanych kar łącznych i jednostkowej kary warunki do wydania jednego nowego wyroku łącznego, ponieważ po pierwsze wskazane kary łączne czy też kara jednostkowa pozbawienia wolności nie zostały wykonane w całości, a poza tym odnośnie tych kar nie zachodzi negatywna przesłanka orzekania kary łącznej sformułowana w art. 85 § 3 i 3a k.k. Rozważając bowiem możliwość wydania wobec J. J. (1) nowego wyroku łącznego według zasad obowiązujących od dnia 1 lipca 2015r., należało rozstrzygnąć problematykę, która pojawiła się na kanwie niniejszej sprawy, tj. popełnienia przez skazanego kolejnych przestępstw po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary pozbawienia wolności i możliwości łączenia kary za takie przestępstwa z karami jakie skazany obywał w trakcie popełnienia kolejnych przestępstw. Zgodnie bowiem z treścią przepisu 85 § 3 k.k. jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub

kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu. Zważyć natomiast należy, iż przestępstwa popełnione przez skazanego J. J. (1) podczas odbywania kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24 marca 2000 r. o sygn. III K 39/00 zostały dokonane zarówno podczas legalnych przerw udzielonych skazanemu w odbywaniu kary pozbawienia wolności, jak i podczas przerw nielegalnych, a związanych z nieterminowym powrotem skazanego do zakładu karnego z udzielonej legalnie przerwy podczas odbywania kar łącznych w sprawie III K 39/00. W związku z powyższym w przedmiotowej sprawie zaktualizowała się negatywna przesłanka z art. 85 § 3 i 3a k.k. powodująca niemożność wydania wyroku łącznego w stosunku do skazań objętych niewykonaną dotąd karą łączną 4 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Gryficach VII Wydział Zamiejscowy w Łobzie z dnia 9 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. VII K 328/14.

Sąd orzekający w tym składzie zgadza się z poglądem wyrażonym w doktrynie i orzecznictwie Sądu Najwyższego, a mianowicie, że przeszkoda w orzekaniu kary łącznej z art. 85 § 3 k.k. nie będzie dotyczyła przypadków, w których sprawca popełni przestępstwo w czasie przerwy w odbywaniu kary (zob. D. Kala, M. Klubińska, Kara łączna i wyrok łączny, Kraków 2017 r. str. 76 i nast.). Podobne stanowisko przyjął również Sąd Najwyższy w uchwale z 25 stycznia 2018 r. (I KZP 11/17, OSNKW 2018 nr 4, poz. 28, str. 1), w której to uchwale SN poruszył kwestię popełnienia przestępstwa w okresie próby podczas warunkowego przedterminowego zwolnienia wskazując, że „popełnienie przez sprawcę przestępstwa w okresie próby wyznaczonym postanowieniem o warunkowym zwolnieniu z odbycia reszty kary pozbawienia wolności nie stanowi przewidzianej w art. 85 § 3 KK negatywnej przesłanki do orzeczenia kary łącznej obejmującej karę (kary łączne), z odbycia reszty której sprawca został warunkowo zwolniony oraz karę (kary łączne) za przestępstwo popełnione w okresie próby”. Bezsprzecznym jest bowiem, że podczas okresu próby dotyczącego warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary, czy też w czasie przerwy w odbywaniu kary, skazany nie odbywa kary pozbawienia wolności – wobec czego nie może zaktualizować się negatywna przesłanka orzeczenia kary łącznej z art. 85 § 3 k.k. Analogicznie zatem należało przenieść powyższe poglądy na grunt niniejszej sprawy i wskazać, że przestępstwo popełnione w trakcie przebywania na „legalnej” przerwie w wykonywaniu kary pozbawienia wolności nie spowoduje przeszkody w orzekaniu kary łącznej z art. 85 § 3 k.k., a zatem możliwe jest połączenie kary orzeczonej za przestępstwo popełnione w czasie przerwy w karze z karą od której udzielono skazanemu ów przerwy. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż J. J. (1) przestępstwo osądzone w sprawie II K 449/16 popełnił w czasie przebywania na takiej „legalnej” przerwie w odbywaniu kary orzeczonej w sprawie III K 39/00, a zatem nie stanowiło to przeszkody w orzeczeniu kary łącznej jak w pkt 1 części rozstrzygającej niniejszego wyroku łącznego, którą to karą łączną objęto zarówno kary łączne dotąd nie wykonane orzeczone wyrokiem łącznym III K 39/00, jak i karę pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie II K 449/16.

W okolicznościach niniejszej sprawy należało jednak odnieść się do sytuacji, w której skazany J. J. (1) popełnił przestępstwa w trakcie tzw. „nielegalnych przerw” w odbywaniu kary pozbawienia wolności, tj. w sytuacji, gdy nie powrócił w terminie do zakładu karnego po upływie udzielonej mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności. Ocena sytuacji, w której skazany popełnia przestępstwo w czasie, gdy faktycznie nie odbywa kary z tego powodu, że poza zakładem karnym przebywa nielegalnie, np. na skutek niepowrócenia do zakładu karnego po upływie okresu udzielonej przerwy, przepustki, zezwolenia na czasowe opuszczenie zakładu karnego czy też ucieczki z zakładu karnego, budzi wątpliwości interpretacyjne w doktrynie i orzecznictwie. Sąd w tym składzie zgadza się w tym względzie z poglądem wskazującym, że „przyjęcie interpretacji skutkującej uznaniem, że osoba, która uciekła z zakładu karnego lub do niego nie powróciła w wyznaczonym terminie, i w czasie nielegalnego pobytu poza zakładem karnym dopuściła się przestępstwa, korzysta z dobrodziejstwa łączenia kar w przeciwieństwie do osoby, która czynu tego dopuściła się, pozostając w zakładzie karnym, niewątpliwie musi zostać uznane za prowadzące do absurdalnych i niemożliwych do zaakceptowania konsekwencji” (...) „przeszkoda w łączeniu kar z art. 85 § 3 k.k. uaktualni się wtedy, gdy skazany po wprowadzeniu kary do wykonania własnym bezprawnym zachowaniem spowoduje, że nie będzie jej odbywał”. (op. cit. D. Kala, M. Klubińska, Kara łączna i wyrok łączny, Kraków 2017 r. str. 81).

Analizując zatem możliwość zaktualizowania się tej negatywnej przesłanki z art. 85 § 3i 3 a k.k. w niniejszej sprawie, należało przeanalizować dane dotyczące dat popełnienia przez skazanego J. J. (1) kolejnych prawomocnie osądzonych przestępstw i danych dotyczących okresów, w jakich przebywał on na leganie udzielonych przerw w odbywaniu kar pozbawienia wolności, jak również daty popełnienia przestępstw osądzonych kolejnymi wyrokami odnieść do okresów w jakich przebywał na tzw. nielegalnych przerwach w odbywaniu kar pozbawienia wolności. W związku z powyższym Sąd ustalił, że skazanemu w okresie odbywania kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24 marca 2000 roku w sprawie o sygn. akt III K 39/00 udzielono następujących przerw legalnych w wykonywaniu kary pozbawienia wolności: **od 12.11.2010 r. do 12.05.2011 r., od 06.10.2011 r. do 27.10.2011 r., od 28.10.2011 r. do 28.01.2012 r., od 02.11.2015 r. do 02.05.2016 r. oraz od 06.06.2017 r. do 06.12.2017 r.** Biorąc pod uwagę daty popełnienia kolejnych przestępstw w poszczególnych wyrokach podlegających łączeniu, należało ustalić, które z przestępstw zostały popełnione w okresie udzielonych przerw legalnych w wykonywaniu kary, a które w trakcie przerw tzw. nielegalnych. Powyższe było niezwykle istotne z punktu rozważenia możliwości wydania wyroku łącznego w przedmiotowej sprawie. I tak, odnosząc te rozważania do kary łącznej wymierzonej wyrokiem łącznym opisanym w pkt XXVIII a) części historycznej wyroku, tj. wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Gryficach VII Wydział Zamiejscowy w Łobzie z dnia 9 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt VII K 328/14, w którym połączono kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego wyrokami opisanymi w punktach: XXIII – o sygn. akt II K 1118/12- za czyny opisane w pkt I, II, VIII, IX, X, XI, XII części wstępnej wyroku II K 1118/12, XXV – o sygn. akt IV K 5/13 - za czyny opisane w pkt 5 do 6 części wstępnej wyroku IV K 5/13 oraz XXVII – o sygn. akt VII K 588/13 - za czyn opisany w pkt I części wstępnej tego wyroku, tj. z art. 242 § 3 k.k., należy wskazać, że daty popełnionych czynów osądzonych w wyroku Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 10 grudnia 2012 r. o sygn. akt II K 1118/12 to 31.05.2012 r. do 1.06.2012 r., 22.05.2012 r. do 05.06.2012 r., 25.05.2012 r., 26.05.2012 r., 29.05.2012 r. oraz 31.05.2012 r., daty popełnionych czynów osądzonych w wyroku Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 3 października 2013 r. o sygn. akt IV K 5/13 to 30.05.2012 r. oraz 31.05.2012 r., data popełnionego czynu z art. 242 § 3 k.k. osądzonego w wyroku Sądu Rejonowego w Gryficach VII Wydział Zamiejscowy w Łobzie z dnia 5 maja 2014 r. to data od 11 maja do 9 lipca 2012 r. Bezsprzecznym jest zatem, że daty wskazanych przestępstw osądzonych w sprawach II K 1118/12, akt IV K 5/13 oraz VII K 588/13, połączonych karą łączną 4 lat pozbawienia wolności w wyroku łącznym VII K 328/14 Sądu Rejonowego w Gryficach VII Wydział Zamiejscowy w Łobzie, nie pokrywają się z żadną udzieloną skazanemu legalną przerwą w wykonaniu kary pozbawienia wolności, wręcz przeciwnie, czyny te zostały popełnione w czasie przebywania skazanego J. J. (1) na tzw. niepowrocie do zakładu karnego po udzielonej mu przerwie w odbywaniu kary, czyli na nielegalnej przerwie, bo w okresie od dnia 11 maja 2012r. do dnia 9 lipca 2012r. (został za to skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 5 maja 2014r. VII K 588/13 – przestępstwo z art. 242 § 3 k.k.), zatem brak było warunków do objęcia nowym wyrokiem również tej kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności orzeczonej poprzednim wyrokiem łącznym w sprawie VII K 328/14, mimo, że nie została wykonana w całości, ale z powodu negatywnej przesłanki z art. 85 § 3 i 3a k.k., która ziściła się w stosunku do skazanego w odniesieniu do skazań objętych w/w karą łączną. W konsekwencji powyższego, Sąd również w tym zakresie na podstawie art. 85 § 1 – 4 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) w zw. z art. 572 k.p.k. oraz art. 575 a contrario k.p.k. umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego J. J. (1) z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego, jak w pkt 4 części rozstrzygającej wyroku.

Wobec powyższego Sąd uznał, że zachodzą warunki do wydania wobec J. J. (1) nowego wyroku łącznego według przepisów obowiązujących w czasie orzekania w odniesieniu do dwóch nie wykonanych w całości kar łącznych pozbawienia wolności orzeczonych w wyroku łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24 marca 2000 roku w sprawie o sygn. akt III K 39/00, tj. kary łącznej 7 (siedmiu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz kary łącznej 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności (opisanych wyżej w pkt XIX b i c) oraz w odniesieniu do nie wykonanej kary łącznej 10 (dziesięciu) lat pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Gryficach VII Wydział Zamiejscowy w Łobzie z dnia 9 lutego 2015r. w sprawie o sygn. akt VII K 328/14 (opisanej wyżej w pkt XXVIII b) oraz w odniesieniu do nie wykonanej kary 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z

dnia 13 lutego 2017 r. w sprawie o sygn. akt II K 449/16 (opisanym wyżej w pkt XXIX), gdyż w tym zakresie zostały spełnione przesłanki wydania wyroku łącznego wynikające z art. 85 § 1 – 4 k.k., wyżej omówione.

Przypomnieć należy w tym miejscu, że zgodnie z treścią art. 86 § 1 k.k. Sąd, wymierzając karę łączną, ma wyznaczone granice jej wymiaru. Granicę dolną stanowi najwyższa z wymierzonych kar, natomiast granicę górną stanowi suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. Z powyższego wynika, iż kara łączna może być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji, zasady kumulacji lub zasady asperacji – częściowej absorpcji i częściowej kumulacji. W orzecznictwie znaleźć można poglądy, iż kara łączna w wyroku łącznym nie może stwarzać większej dolegliwości od tej, jaka wiązałaby się z kolejnym wykonaniem poszczególnych wyroków podlegających łączeniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 06.10.2000r. III KKN 340/00). Nie oznacza to jednak, iż kara łączna ma przynosić skazanemu oczekiwaną przez niego korzyść. Kary łącznej nie można traktować jako instytucji mającej na celu łagodzenie prawno-karnych konsekwencji dla sprawcy kilku przestępstw, czy też instytucji traktowanej jako „swego rodzaju ustawowe złagodzenie kary” (zob. P. Kardas, w: Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I. Wydanie II, pod red. A. Zolla, Kraków 2004r., s. 1115). Instytucja kary łącznej nie jest instrumentem łagodzenia orzeczonych za pozostające w zbiegu przestępstwa kar, zaś sam fakt pozostawiania dwóch lub więcej przestępstw w zbiegu nie stanowi okoliczności łagodzącej. Owszem normatywna istota regulacji dotyczącej kary łącznej sprowadza się do stworzenia podstaw do racjonalnego i humanitarnego stosowania kar (art. 3 k.k.) w wypadku popełnienia przez tego samego sprawcę kilku przestępstw pozostających w zbiegu realnym. Jednak nie można zapomnieć, iż kara łączna jest orzekana wobec sprawcy, który popełnił dwa lub więcej przestępstw, a to z kolei jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 20.10.2001r., II Aka 154/01, Prok. i Pr. 2002r., z. 4, poz. 26). Orzekając karę łączną w warunkach wyroku łącznego, Sąd winien kierować się względami, jak przy orzekaniu kary łącznej w wypadku jednoczesnego osądzenia kilku czynów. Zgodnie wszak z art. 85 a k.k. orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przed wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Trzeba przy tym pamiętać, iż wymierzając karę łączną nie można poddawać ponownej analizie i uwzględniać okoliczności, które legły u podstaw wymiaru poszczególnych kar jednostkowych. Sąd powinien natomiast przede wszystkim rozważyć, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, zachodzi ścisły związek przedmiotowy – podmiotowy (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z 07.10.2002r., II KK 270/02) oraz bliskość czasowa. Winno się nadto uwzględnić okoliczności, jakie zaszły już po wydaniu poprzednich wyroków, przede wszystkim mieć na uwadze proces resocjalizacji skazanego, a także względy indywidualno - i generalno - prewencyjne. Analizując związki łączące realnie zbiegające się przestępstwa trzeba pamiętać, iż kara łączna winna być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji im większa zachodzi łączność przedmiotowa i bliskość czasowa pomiędzy poszczególnymi przestępstwami lub wtedy, gdy jedno z pozostających w zbiegu przestępstw zdecydowanie dominuje nad pozostałymi. Ponadto, niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia, stąd priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (P. Kardas, w: Kodeks karny..., s.1137 op. cit.). Wyrok łączny jest wszak instytucją mającą racjonalizować wymiar kary, a nie służyć wyłącznie poprawie sytuacji skazanych. Dlatego też stosowanie absorpcji przy wymiarze kary łącznej nie może być sprzeczne z zapobiegawczymi i wychowawczymi celami kary i działać demoralizująco na sprawców przestępstw, służąc odbieraniu kary łącznej jako instytucji będącej swoistym premiowaniem popełniania przestępstw (por. postanowienie SN z dnia 22.09.2016r., sygn. III KK 140/16, LEX nr 2142559).

W przedmiotowej sprawie, oceniając związki zachodzące między realnie zbiegającymi się przestępstwami, które objęto karą łączną, jak w pkt 1 części rozstrzygającej wyroku łącznego, czyli między przestępstwami osądzonymi w sprawach o sygn. akt III K 39/00 (wyrok łączny, który połączył kary orzeczone w sprawach II K 1341/97, IV K 16/98, II K 34/93, II K 310/96, II K 327/99), VII K 328/14 (wyrok łączny, który połączył kary IV K 1090/11, IV K 1177/12, II K 1118/12, VII K 69/13, IV K 5/13, IV K 373/13, VII K 588/13) oraz II K 449/16, zauważyć należy, że przedmiot ochrony osądzonych wymienionymi wyrokami przestępstw nie jest tożsamy

(przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, przestępstwa przeciwko mieniu, przestępstwa przeciwko działalności instytucji państwowych, przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, oraz przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajowości), co sprzeciwiało się zastosowaniu zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej, a przemawiało za zastosowaniem zasady asperacji bliżej kumulacji. Ponadto, pomiędzy przestępstwami objętymi łączonymi karami łącznymi, osądzonymi w sprawach podlegających łączeniu, tj. III K 39/00, VII K 328/14 oraz II K 449/16, nie zachodziła bliskość czasowa, bo zostały popełnione na przestrzeni od dnia 30 października 1992 roku do dnia 4 marca 2016 roku. Brak zbieżności czasowej także przemawiał za zastosowaniem przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności zasady asperacji, bliżej kumulacji, co też znalazło swój wyraz w wymiarze kary łącznej, jaką Sąd orzekł wobec skazanego J. J. (1) w punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku (zaznaczyć należy, iż zgodnie z art. 86 § 1 i § 4 k.k. Sąd mógł wymierzyć skazanemu karę łączną w granicach od 10 lat do 24 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, gdyż granice te zakreślała najwyższa z wymierzonych poprzednio kar, czyli kara łączna 10 lat pozbawienia wolności orzeczona w sprawie VII K 328/14 do sumy łączonych kar łącznych i jednostkowej).

Wymierzając karę łączną w wyroku łącznym nie można poddawać ponownej analizie i uwzględniać okoliczności, które legły u podstaw wymiaru poszczególnych kar jednostkowych, jednak w sytuacji, gdy według znowelizowanych przepisów art. 85 i nast. k.k. łączeniu w wyroku łącznym podlegają już poprzednio orzeczone kary łączne, a nie jednostkowe, to okoliczność ta nie pozostaje bez znaczenia przy wymiarze kolejnej kary łącznej, skoro de facto już raz (przy wymiarze kar łącznych w wyrokach jednostkowych) uwzględnione zostały związki przedmiotowe i czasowe zachodzące pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami i znalazło to swój wyraz w takim, a nie innym wymiarze kar łącznych, podlegających obecnie łączeniu w ramach wyroku łącznego. Dlatego zgodnie z art. 85 a k.k. (obowiązującym od 1 lipca 2015r.), orzekając karę łączną w wyroku łącznym, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Winno się nadto uwzględnić okoliczności, jakie zaszły już po wydaniu poprzednich wyroków, przede wszystkim mieć na uwadze proces resocjalizacji skazanego, a także względy indywidualno - i generalno - prewencyjne.

W świetle powyższego, miarkując wymiar kary łącznej pozbawienia wolności wobec skazanego J. J. (1), orzeczonej w pkt 1 części rozstrzygającej wyroku, zważyć należało, iż skazany przebywa w warunkach izolacji więziennej od wielu lat i jak wynika z opinii o skazanym wydanej przez Zastępcę Dyrektora Aresztu Śledczego w P., w której skazany aktualnie przebywa, a którą przytoczono na wstępie, prognoza kryminologiczna wobec skazanego nie jest pozytywna. Zachowanie skazanego w warunkach więziennych jest bowiem zmienne, z przewagą negatywnych zachowań, o czym świadczyć może chociażby zmiana warunków odbywania kary pozbawienia wolności (wcześniejsze umieszczanie skazanego w oddziale dla skazanych zakwalifikowanych do kategorii „niebezpiecznych”), czy fakt, że był on wielokrotnie karany dyscyplinarnie, brak mu krytycyzmu odnośnie swojego zachowania. W świetle tych negatywnych zachowań skazanego w warunkach więziennych, nawet udzielanie mu wielokrotnie nagród, nie może zatrzeć negatywnej prognozy kryminologicznej, zwłaszcza w obliczu kolejnych postępowań karnych, jakie toczą się przeciwko niemu i popełniania kolejnych przestępstw w czasie korzystania z przerw w karze, co dowodzi, że proces jego resocjalizacji nadal trwa i wymaga stałego rozwoju, a będzie niewątpliwie długotrwały. O problematycznym przebiegu procesu resocjalizacji skazanego świadczą również kilkukrotne próby podejmowania ucieczki z zakładu karnego, incydent z lipca 1995 r., w którym osadzony był uczestnikiem pobicia i zaboru mienia współosadzonego czy też dwie próby oszukania administracji zakładu karnego przy użyciu telegramów dotyczących śmierci osób najbliższych w celu uzyskania przepustki. Wskazać również należy na fakt, że skazany pięciokrotnie nie wrócił z udzielonych przepustek w terminie, a nadto, o czym świadczą wskazane na wstępie wyroki, popełniał w ich trakcie kolejne przestępstwa. Powyższe okoliczności wskazują, iż z dużą ostrożnością należy podchodzić i oceniać zmiany zachodzące i uzewnętrzniane w zachowaniu skazanego, jeżeli chodzi o postępy w procesie resocjalizacji, zwłaszcza, że wymierzono skazanemu kary, które odbywać ma do 2044 roku. Pamiętać też należy, iż choć - jak wynika z opinii Zastępcy Dyrektora Aresztu Śledczego w P. - aktualnie zachowanie skazanego jest właściwe, to doświadczenie życiowe wskazuje, że nie można także przeceniać tego faktu. Skazani, którzy ubiegają się o wydanie korzystnych dla nich decyzji w zakresie chociażby wyroku łącznego, czy warunkowego przedterminowego zwolnienia, dostosowują często swoje zachowanie w warunkach izolacji więziennej do tych sytuacji w celu uzyskania przychylności organów decydujących o losie ich

wniosków, a jak wynika też z opinii, skazany J. J. (1) jest osobą, która ma skłonności do manipulowania otoczeniem, zatem nie wykluczone, że w taki instrumentalny sposób wykorzystuje swoje obecne zachowanie do uzyskania korzyści w postaci mniejszego wymiaru kary łącznej.

Biorąc zatem pod uwagę całokształt okoliczności w przedmiotowej sprawie, Sąd uznał za słuszne i sprawiedliwe, zastosowanie zasady asperacji - bliżej zasady kumulacji - odnośnie opisanego w pkt 1 sentencji zbiegu przestępstw i w konsekwencji na tej zasadzie wymierzono skazanemu na podstawie art. 85 § 1 – 3a k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 i 4 k.k. w związku z art. 19 ust. 1 in fine ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) oraz art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., art. 569 § 1 i 2 k.p.k., art. 575 § 1 k.p.k. karę łączną w wymiarze 20 (dwudziestu) lat pozbawienia wolności. Reasumując, karę łączną pozbawienia wolności, wymierzoną skazanemu przy zastosowaniu zasady asperacji, odnośnie zbiegu ustalonego w pkt 1 wyroku, należy uznać za sprawiedliwą i adekwatną wobec okoliczności sprawy. Takie ukształtowane kary łącznej czyni zadość wymogom prewencji indywidualnej w stosunku do skazanego, jak i wymogom oddziaływania społecznego, raz jeszcze podkreślając nieopłacalność popełnienia przestępstw. Orzekając taką karę łączną (najwyższą możliwą zgodnie z art. 86 § 1 k.k.) Sąd uwzględnił wszystkie okoliczności mające wpływ na jej wymiar, czyniąc zadość wymaganiom ustawowym i wymaganiom ugruntowanego orzecznictwa. W ocenie Sądu orzeczona w tym wyroku kara łączna i związana z nią dolegliwość nie przekracza stopnia winy sprawcy, uwzględnia stopień szkodliwości społecznej czynów, osiągnięte cele zapobiegawcze i wychowawcze, spowoduje motywację skazanego do zmiany postępowania w przyszłości, jak również uwzględnia potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, wpływając na przekonanie, że przestępstwo nie uchodzi bezkarnie, lecz spotyka się ze sprawiedliwą karą.

W wyroku łącznym, Sąd nadto - na podstawie art. 63 § 1 k.k. w związku z art. 577 k.p.k. - na poczet orzeczonej w punkcie 1 wyroku kary łącznej 20 (dwudziestu) lat pozbawienia wolności zaliczył skazanemu J. J. (1) okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kary w sprawie o sygn. akt III K 39/00 tj. od dnia 31.10.1992r. do 31.10.1992r., od dnia 19.02.1998r. do dnia 19.02.1999r., od dnia 19.02.1999r. do dnia 10.01.2000r., od dnia 17.03.2017r. do dnia 06.06.2017r. i od dnia 12.10.2017r. do – nadal.

Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. Sąd orzekł również, że wyroki podlegające połączeniu wskazane w punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku łącznego - w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym - podlegają odrębnemu wykonaniu.

W wyroku ponadto, na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (jedn. tekst: Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.), Sąd zwolnił skazanego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa i nie pobrał od niego opłaty, a orzeczenie takie podyktowane jest odbywaniem przez skazanego długoterminowej kary pozbawienia wolności.

SSO Dorota Biernikowicz

ZARZĄDZENIE

1. proszę odnotować sporządzenie uzasadnienia w kontrolce uzasadnień (termin przedłużony z powodu urlopu sędziego 2.07 – 12.08.2018r.);
2. odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć wnioskodawcy;
3. przedłożyć z apelacją lub za 14 dni.

P., dnia 20 sierpnia 2018r. SSO Dorota Biernikowicz